

Народився 4 лютого 1940 р. у с. Уріж Дрогобицького району Львівської області.

У 1967 р. закінчив нафтопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту за спеціальністю «Технологія та комплексна механізація розробки нафтових і газових родовищ». До 1970 р. працював асистентом на кафедрі буріння нафтових та газових свердловин ІФНГу.

Під час навчання в аспірантурі Івано-Франківського інституту нафти і газу Богдан Навроцький проходив стажування у Бухарестському інституті нафти, газу та геології. У 1975 р. у Грозненському державному нафтовому інституті ім. акад. М. Д. Мілліонщикова захистив кандидатську дисертацію.

З 1980 р. був доцентом кафедри нафтогазової гідромеханіки. У 1993 р. в ІФНГу захистив докторську дисертацію «Технологічні основи і технічні засоби формування, збереження та відновлення герметичності кріплення свердловини підземних сховищ газу». З 1994 р. — професор кафедри нафтогазової гідромеханіки ІФДТУНГу.

За результатами наукових досліджень Богдан Іванович отримав 15 патентів і авторських свідоцтв на винаходи, опублікував понад 130 статей, видав монографію, два підручники, два посібники із грифом МОН України. Так серед головних наукових розробок науковця, захищених авторськими свідоцтвами СРСР, — протектор для ведучих бурильних труб, який був запроваджений на бурових підприємствах України і Туркменії, та гідродинамічний диспергатор багатоконпонентних тампонажних суспензій для цементування обсадних колон на свердловинах ПСГ. Він також створив в'язкопружний склад — полімерну чотириконтентну суміш для відновлення втраченої герметичності різьбових з'єднань обсадних колон, що має регульовану

Навроцький Богдан Іванович

Доктор технічних наук,
професор, член УНГА,
фахівець у сфері
підземного зберігання газу

кінетику полімеризації, яка забезпечує високу проникну здатність у щілині різи, заповнення завдяки розширенню і тривалий період синерезису. Ця суміш успішно використовувалась на Богородчанському підземному сховищі газу. Богдан Навроцький запатентував «Спосіб дослідження тампонажного каменю та установка для його здійснення», що дозволило дослідити елементи кріплення свердловин підземних сховищ газу, які експлуатуються в режимі змінних тисків і температур, зумовлених циклічним характером нагнітання газу у сховище й видобуванням зі сховища, «Спосіб кріплення свердловин» тощо.

До основних виробничих досягнень ученого належить участь у створенні підземних газових сховищ на Прикарпатті: Богородчанського, Угерського, Опарського та Більче-Волицько-Угерського.

Б. І. Навроцький — почесний працівник ДК «Укргазвидобування».

Народився 22 серпня 1944 р. у смт Ставище на Київщині.

У 1965 р. закінчив механіко-математичний факультет КДУ ім. Т. Г. Шевченка, у 1972 р. — аспірантуру КИЦА (спеціальність «Автоматичне керування динамічними системами»).

Свою трудову і наукову діяльність розпочав на посаді інженера в Інституті кібернетики АН УРСР. З 1968 р., працюючи у Київському інституті інженерів цивільної авіації та Українському філіалі Науково-дослідного інституту авіаційної технології і організації виробництва, В. П. Нагорний брав участь у розробці автоматизованих систем керування рухом літаків та процесом обробки деталей літальних апаратів на верстатах із числовим програмним управлінням.

З 1978 р. працює в Інституті геофізики ім. С. І. Субботіна АН УРСР, де пройшов шлях від провідного інженера до завідувача відділу інтенсифікації обмінних процесів (із 1990 р.).

У 1983 р. захистив кандидатську, а в 1996 р. — докторську дисертацію.

Сфера наукових інтересів Володимира Нагорного — інтенсифікація видобування природних вуглеводнів із використанням імпульсного впливу на пласти-колектори нафти і газу та спорудження підземних ємностей в кам'яних солях у складних гірничо-геологічних умовах при наявності нерозчинних пластів і прошарків.

Вчений розробив наукові основи інтенсифікації видобутку нафти і газу та спорудження підземних ємностей для їх зберігання із застосуванням енергії вибуху, створив низку методів і технологій, отримав патенти на пристрої, використання яких дозволяє покращити фільтраційні властивості пластів-колекторів природних вуглеводнів. Так для підвищення дебіту нафтогазових свердловин у промислове виробництво була впроваджена секційна торпеда ТС-45. Також запроваджені методи імпульсного розуцільнення структури кам'яних солей і руйнування нерозчинних

Нагорний Володимир Петрович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у сфері інтенсифікації
видобування вуглеводнів

відкладів, які були застосовані під час спорудження підземних сховищ нафти у кам'яних солях у Росії і Білорусі.

З 1998 р. В. П. Нагорний викладає у МНТУ ім. акад. Ю. М. Бугая.

Є автором 235 публікацій, присвячених експлуатації нафтових та газових родовищ, спорудженню і експлуатації трубопроводів та нафтогазосховищ, довідника «Імпульсні методи відновлення продуктивності водозабірних свердловин», співавтором книг «Спорудження нафтобаз і газосховищ», «Спорудження та експлуатація підземних сховищ вуглеводнів у відкладах кам'яної солі», «Вибухові роботи при видобуванні природних вуглеводнів, будівництві магістральних трубопроводів і підземних сховищ», «Імпульсні методи інтенсифікації видобутку вуглеводнів» тощо. Має 71 патент на винахід.

Брав участь у трьох закордонних наукових проектах. З 2005 р. є членом експертної ради з присудження наукових ступенів за напрямом «Розробка корисних копалин». В. П. Нагорний — винахідник СРСР, кращий винахідник НАН України.